

MIKKELIN HIIPPAKUNNAN PIISPA

Saarna Yrittäjien kirkkopyhän messussa kynttilänpäivänä 7.2.2010 Lappeenrannan kirkossa

Kun tuli päivä, jolloin heidän Mooseksen lain mukaan piti puhdistautua, he menivät Jerusalemiin viedäkseen lapsen Herran eteen, sillä Herran laissa sanotaan näin: "Jokainen poikalapsi, joka esikoisena tulee äitinsä kohdusta, on pyhitettävä Herralle." Samalla heidän piti tuoda Herran laissa säädetty uhri, "kaksi metsäkyyhkyä tai kyyhkysenpoikaa".

Jerusalemassa eli hurskas ja jumalaapelkäävä mies, jonka nimi oli Simeon. Hän odotti Israelille luvattua lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen yllään. Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei kuolema kohtaa häntä ennen kuin hän on nähnyt Herran Voidellun. Hengen johdatuksesta hän tuli temppeliin, ja kun Jeesuksen vanhemmat toivat lasta sinne tehdäkseen sen, mikä lain mukaan oli tehtävä, hän otti lapsen käsivarsilleen, ylisti Jumalaa ja sanoi:

*- Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä,
niin kuin olet luvannut.*

*Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,
jonka olet kaikille kansoille valmistanut:
valon, joka koittaa pakanakansoille,
kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.*

Jeesuksen isä ja äiti olivat ihmeissään siitä, mitä hänestä sanottiin. (Luuk. 2:22-33)

Yrittäjän on oltava rohkea ja kyettävä ottamaan hallittavissa olevia riskejä. Yhteistyökyky, ulospäin suuntautuneisuus ja täsmällisyys ovat välttämättömiä ominaisuuksia asiakassuhteissa ja yhteistyökumppaneiden kanssa. Sitkeys, paineensietokyky ja vahva usko omaan yritysideaan auttavat yrittäjää vaikeinakin aikoina.

Tällaisia ominaisuuksia edellytetään yrittäjältä. Kun ajattelen tuntemiani yrittäjiä, heissä löytyy juuri näitä piirteitä. He ovat kovia tekemään työtä ja tulosta. Motivaatio työhön on äärimmäisen hyvä. He osaavat asiansa ja tietävät, mikä on yritykselle hyvä. Siksi he kantavat huolta yrityksen kannattavuudesta ja uhraavat työlle paljon. Itseä ei säästellä ja kiitosta ei useinkaan tule. Vastuu omasta yrityksestä, tuloksesta ja henkilöstöstä on välillä rankkaa, kun taloudelliset suhdanteet vaihtelevat, työelämän vaatimukset kasvavat ja yhteiskunnan elinkeinorakenteet muuttuvat.

Muutama päivä sitten olin johtamisfoorumissa, jossa yhtenä esitelmäsihtäjäni oli professori Juha Siltala. Hän totesi alustuksessaan, että ”mikään ei riitä –ilmapiiri on työelämän suurimpia ongelmia”. Tällainen ilmapiiri kumpuaa niistä kilpailun ja tehokkuuden ehdoista, jotka ovat leimallisia ajallemme. Mutta yhtä hyvin ”mikään ei riitä” –ajattelu voi nousta ihmisestä itsestään. Sisäl-tämme kasvaa vaatimus yhä parempiin suorituksiin. Päämäärä ja tavoite voi olla sinänsä jalo: yrityksen hyvä, henkilöstön etu, yhteiskunnan paras. Siksi ”mikään ei riitä”, on päästävä parempiin tuloksiin.

Kilpailussa, tehokkuudessa ja jatkuvassa parantamisessa ei ole sinänsä mitään väärää. Päinvas-toin ne ovat esimerkiksi laadun kehittämisessä olennaisia työkaluja. Mutta hakoteillä ollaan, jos niistä tulee päämääriä ja ainoita mittareita työelämässä tai yritystoiminnassa. Silloin käy profes-sori Siltalan toteamuksen tavoin: mikään ei riitä –ilmapiiri on työelämän ja yritystoiminnan suu-rimpia ongelmia. Sillä se ajaa niin yrittäjät kuin työntekijät loppuun. Ei ihme, että mielenterve-ysongelmat ovat yleisimpiä ennenaikaiselle eläkkeellesiirtymisen syitä.

Kynttilänpäivän evankeliumissa tutustumme Simeon-nimiseen vanhukseen. Vielä jokin vuosi sitten meillä Suomessa ei arvostettu ikää ja kokemusta. Työelämässäkkin nuoruus oli valttia. Nyt on vähitellen alettu ymmärtää iän ja kokemuksen tuomaa arvoa. Yhä useammin on puheisiin ja kirjoituksiin ilmestynyt käsite senioriteetti. Vanhan Simeonin senioriteetista on meillä opittavaa ainakin kahdessa asiassa.

Ensinnäkin Simeonilla oli vahva tulevaisuudenusko. Pyhä Henki oli ilmoittanut hänelle kauan sitten, että hän saa nähdä Messiaan eli Pelastajan ennen kuolemaansa. Simeon oli odottanut jo kauan, mutta yhä hän jaksoi odottaa. Mistä Simeon jaksoi ammentaa tulevaisuudenuskoaan? Miten hän jaksoi sinnikkäästi uskoa, että lupaus Messiaasta vielä täyttyy hänen elinaikanaan? Siksi, että hän tutki Jumalan sanaa ja luki sieltä Messiaasta. Pyhä Henki teki Jumalan Sanan hänelle eläväksi ja ajankohtaiseksi. Hän rukoili ja eli seurakunnan yhteydessä.

Simeonin tulevaisuudenusko kumpusi luottamuksesta Jumalaan. Hänen pitkään elämänsä oli varmasti mahtunut monenlaisia vaihteita. Mutta hän oli selvinnyt vaikeat ajat, koska hän ei ollut yksin omien voimiensa varassa. Hänen elämänsä kannatteli paljon suurempi ja vahvempi voima. Jumala oli elämän perusta ja tulevaisuudenuskon lähde. Se teki hänestä sisäisesti vahvan ja kestävän. Siitä kasvoi sitkeys ja rohkeus, kärsivällisyys ja luottamus tulevaisuuteen. Oikeastaan Simeonista tunnistaa monia yrittäjälle tyypillisiä piirteitä.

Toiseksi Simeonin elämänarvot olivat kunnossa. Simeon oli nöyrä ihminen. Hän halusi olla Jumalan palvelija, sanatarkasti hän sanoo itseään Jumalan orjaksi.

Latinan kielen nöyryys on *humilitas*, englannin *humility*. Ne johtuvat latinan sanasta *humus*. Se tarkoittaa hedelmällistä maaperää, multaa. Nöyryys on kuin multa. Multa on aina maassa, sen olemassaolo on selviö ilman, että sitä kukaan muistaa. Kaikki sitä tallaavat, siihen heitämme ja kaadamme kaikki jätteet, mitä emme tarvitse. Se on siinä hiljaa ja ottaa vastaan kaiken. Ihmeellisesti se valmistaa jätteistä uutta rikkautta, vaikka siinä kaikki mätäneekin. Se muuttaa itse mätänemisen elämän voimaksi ja luovaksi mahdollisuudeksi. Se on avoin auringonpaisteelle. Se ottaa vastaan sateen. Se on valmis vastaanottamaan kylvetyn siemenen ja se kykenee siitä tuottamaan sadon.

Simeonin nöyryys merkitsi palvelijan asennetta toisia ja Jumalaa kohtaan. Hänen elämänsä oli toisia varten, se oli häntä itseään suuremman palveluksessa olemista. Simeonin elämässä oma napa ei ollut keskipiste eikä oma suu lähinnä. Muistutus Simeonin nöyryydestä ja palvelijan mielestä on tarpeen. Itse asiassa ilman palvelijan asennetta ja toisen huomioon ottamista ei yritykselläkään ole tulevaisuutta.

Eryityisesti tänään vuotuisen Yhteisvastuukeräyksen alkaessa on syytä muistuttaa lähimmäisenrakkaudesta ja palvelijan asenteesta. Keräyksen tuotolla Yhteisvastuu auttaa köyhiä lapsiperheitä Suomessa ja Haitissa turvaamaan itselleen jokapäiväisen leivän. Simeonin nöyryys olkoon meidän esimerkkimme, kun jaamme omastamme hätää kärsiville lähimmäisille.

Hyvät seurakuntalaiset. Kynttilänpäivänä vanhan Simeonin tulevaisuudenusko ja elämänarvot nostetaan meidän esikuvaksemme. Simeonin elämää kannattivat usko Jumalaan ja palvelijan mieli toisia kohtaan. Niistä on elämän eväiksi myös meille.

Seppo Häkkinen